

15 października 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

EOH b 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10563.

Réne Samuel
(Paryż, Francja).

Kl. 37-b-3.

37a 1/00

Element budowlany.

Zgłoszono 17 lutego 1928 r.

Udzielono 28 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 18 lutego 1927 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy elementów budowlanych, składających się ze ścianek trzech trójkątów prostokątnych, których kąty proste, zbiegając się w jednym punkcie, tworzą kąt trójsięenny prosty.

Najczęściej wypełnia się materiałem (masą) tylko te ścianki, które tworzą kąt trójsięenny prosty, przyczem ścianki są ażurowe. W ściankach tych pozostawia się miejsce wolne, potrzebne do przejścia łączników, przeznaczonych do wiązania elementów w ich różnych połączeniach.

Elementy te można układać jeden w drugi podczas przewożenia, co zapewnia wielką oszczędność miejsca.

Można je wiązać ze sobą najrozmaitszymi sposobami, celem uzyskania rozmaitych zespołów.

Rysunki przedstawiają tytułem przykładu elementy budowlane, wykonane według wynalazku i pokazują rozmaite ich połączenia.

Fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok takiego elementu budowlanego, fig. 2 — szereg elementów, ułożonych jedno w drugim do transportu. fig. 3 — widok czołowy belki skrzynkowej, wykonanej z czterech elementów zasadniczych, fig. 4 — widok podłużny tejże belki, fig. 5 do 8 — kilka układów po dwa elementy, fig. 9 — przykład jednoczesnego stosowania elementów, z których jedne są wielokrotnościami drugich, fig. 10 do 12 — rozmaite konstrukcje, fig. 13 i 14 — odpowiednio element i zespół elementów, przymocowanych do stropu, fig. 15 — sposób przytwierdzenia ele-

mentów wzdłuż muru, fig. 16, 17, 18 pokazują odmiany elementu do fig. 1.

Element budowlany (fig. 1) składa się z dwóch ścianek 1, 1a w kształcie prostokątnych trójkątów, wykonanych z oddzielnych beleczek. Obie ścianki 1 i 1a są zupełnie jednakowe; dłuższa przyprostokątna trójkąta równa się podwójnej przyprostokątnej krótszej. Podstawy ścianek są usztywnione ścianką 2, w kształcie równoramiennego trójkąta prostokątnego z odciętym wierzchołkiem.

Takie elementy mogą wchodzić jeden w drugi (fig. 2), zajmując niewiele miejsca, co ułatwia ich dostawę.

Łącząc cztery takie elementy (fig. 3 i 4) otrzymuje się odcinek belki skrzynkowej. Poszczególne elementy belki połączone są ze sobą zapomocą krótkich kątówek 3, przechodzących w rogu między ściankami 1, 1a a ścianką 2. Wystają one po obu końcach odcinka belki i służą do połączenia z odcinkami sąsiednimi.

Kolejne elementy ustroju można łączyć ze sobą, nakładając je na siebie ściankami 2 (fig. 8) albo przystawiając do siebie po jednym tylko boku kąta prostego tych ścianek (fig. 7).

Zasługuje jeszcze na uwagę układ dwu elementów, złożonych według fig. 5 lub 6.

Można również stosować elementy 4 (fig. 9) o wymiarach będących wielokrotnościami elementów normalnych.

Z czterech elementów, połączonych jak na fig. 5, można np. budować podstawy słupów (fig. 6).

Fig. 11 przedstawia słup w postaci belki skrzynkowej (fig. 3 i 4), zaopatrzony po obu stronach u wierzchołka we wsporniki według fig. 5.

W analogiczny sposób można zbudować dźwigar przestrzenny według fig. 12.

Inne zespoły można przymocować do stropu (fig. 13 i 14).

Można również zbudować wsporniki oparte o mur, łącząc dwa elementy według

fig. 5. Elementy te przystawia się do muru bądź ścianką 2, bądź ściankami 1, 1a. Zamiast przytwierdzać je oddzielnie do muru, mogą one oczywiście tworzyć ustrój bardziej złożony.

Elementy budowlane, będące przedmiotem wynalazku, można wytwarzać również z trzech kątówek 5, 5', 5'', zestawionych wzajemnie ze sobą prostopadle, przyczem końce tych kątówek połączone są zapomocą płaskowników żelaznych 6, 6' i 6'', umieszczonych w tej samej płaszczyźnie co i pasy kątówek, które łączą (fig. 16). Wszystkie części składowe elementu są na przedstawionym przykładzie połączone zapomocą samorodnego spawania.

Celem utworzenia przejścia dla kątówki łącznikowej 3 wykonywa się w miejscu 8 wycięcia w pasach dwóch kątówek 5' i 5''.

Czyniąc analogiczne wycięcia w każdym z pozostałych pasów kątówek 5, 5', 5'' (fig. 17), stwarza się przejście dla kątówki łącznikowej 3 w trzech wzajemnie prostopadłych kierunkach, co daje możliwość dalszych układów między elementami.

Ten sam skutek osiągnąć można w sposób prostszy (fig. 18), odcinając w punkcie 9 wierzchołek, w którym przecinają się trzy kątówki 5, 5', 5''. Wówczas usztywnia się kątówki 5, 5', 5'' w punkcie ich przecięcia, jak to wskazuje fig. 18.

Elementy odpowiadające wynalazkowi, o ile są należycie zestawione, pozwalają na wznoszenie całych budowli, rozbieralnych domów i tym podobnych konstrukcyj; zmniejszone w odpowiedniej mierze mogą służyć jako pouczające zabawki dla dzieci.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Element budowlany, znamienny tem, że składa się z ażurowych ścianek w kształcie trójkątów prostokątnych, których kąty proste schodzą się w jednym punkcie, tworząc kąt trójsienny prosty.

2. Element budowlany według zastrz. 1, znamienny tem, że w wierzchołku kąta trójsiennego, względnie przy nim, w jednej ze ścianek tworzących ten kąt, znajduje się otwór do przejścia łączników, przeznaczonych do wiązania elementów w rozmaite zespoły.

3. Element budowlany według zastrz.

1 i 2, znamienny tem, że długość jednej z krawędzi prostokątnego trójscianu jest wielokrotnością długości dwóch pozostałych a równych sobie krawędzi.

René Samuel.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

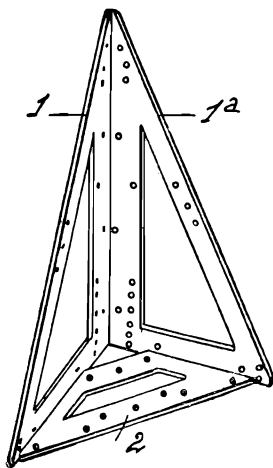

Fig. 3.

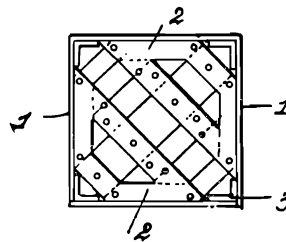

Fig. 4.

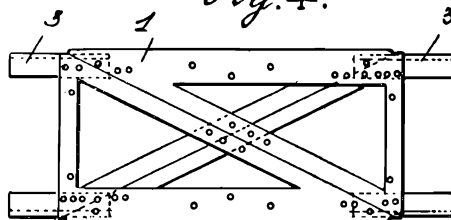

Fig. 2

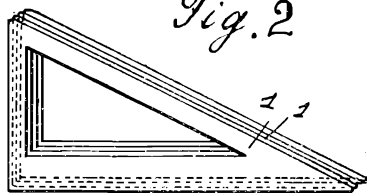

Fig. 5.

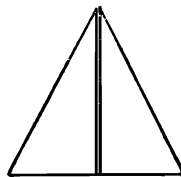

Fig. 6.

Fig. 7.

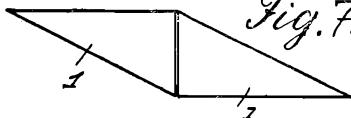

Fig. 8

Fig. 11

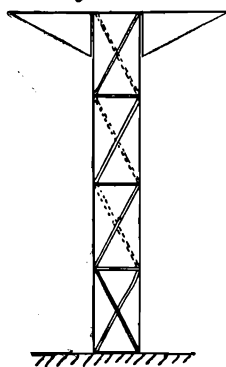

Fig. 10.

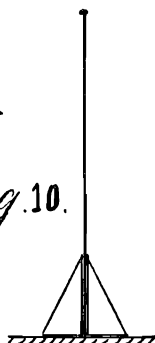

Fig. 14

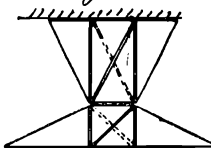

Fig. 13.

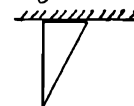

Fig. 15

Fig. 9.

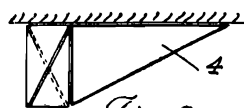
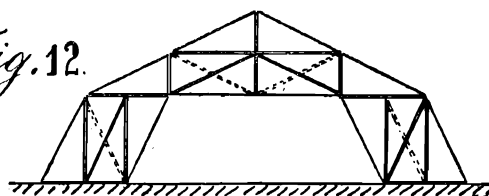

Fig. 12.

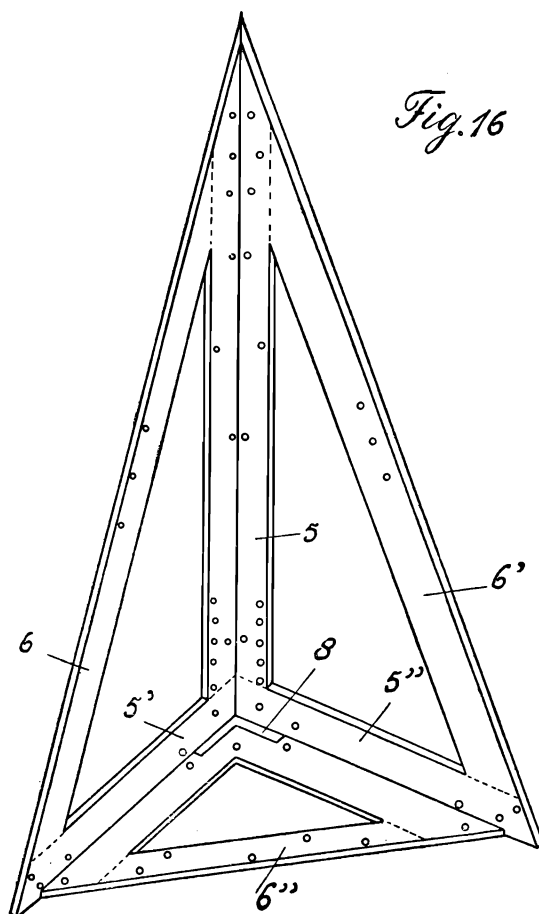

Fig. 16

Fig. 7

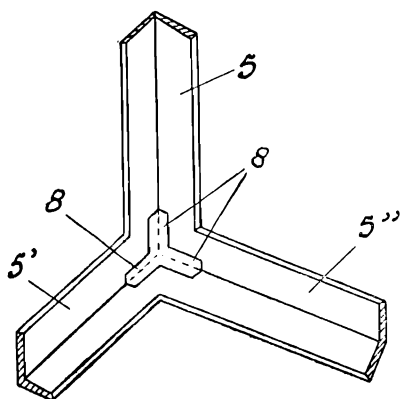

Fig. 18

